

Khi cán tị n thì “Vißt kißu hßi ngoßi” đßc vißt bßng nghìn chß vàng thân thßng, khi chúng ta đßt vßn đß dân chß, tß do vßi nhßng kß cßm quyßn cai trß trong nßc thì đßc mßng mß là “chßng phá tß qußc, chßy theo đß qußc, bß thßa sßa cßn.”

Tôi xin dùng lßi nhan đß “Mùa Tß Thißn” cßa tác giß Nguyßn Mß Linh đßng trßn Nhßt Báo Ngßi Vißt ngày 20 Thßng Mßi Mßt 2009 đß nhßc lßi mßt chuyßn mà đßng bào qußc ngoßi chßa đßng ý vßi nhau là trong giai đßn này, “có nên hay không nên giúp các công vißc tß thißn cho đßng bào ß quß nhà trong khi chính phß Cßng Sßn Vißt Nam đßng trßn áp dân chß và tham nhßng thßi nát đßn tßn cùng, và trong khi chính nßc Mß, kinh tß đßng trßn đßa suy thoái khißn nhißu ngßi tßt nghißp và trß thành nhßng kß không nhà.”

Bài báo này đßc nhißu ý kißn đßng tình nhßng cũng không thißu ngßi lßn án tác giß là “đßt nßc Vißt Nam không cßn có mßt ngßi nhß Nguyßn Mß Linh.” (Phßm Hùng) hay “...chßng giúp đßc mßt ai”, “có phßn trßch thßng, chß bai nhßng ngßi đßng làm thißn nguyßn ß Vißt Nam,” hay “chính trß hóa mßt vßn đß hoàn toàn nhßn đßo” (Trßnh Hßi).

Đây lßi thêm mßt vßn đß làm chia rß đßng bào qußc ngoßi, nghĩa là còn nßng lßi và không đßng ý vßi nhau. Vào Thßng Chín 2005, trên mßc tßp ghi, chúng tôi đß vißt mßt bài vß vßn đß này nhan đß là “Con bò sßa hßi ngoßi” mà trong nßc tha hß vßt, và mßi đây là “Ngßi khách trß vô tình” vß chuyßn ngßi Vißt tß hßi ngoßi quá vô tình vßi quß hßng thß hai cßa mình. Rút cußc cũng phßi công nhßn rßng “đây là mßt vßn đß rßt khó xß gißa lý và tình, gißa thái đß chính trß và

lòng nhân đạo đã gây nên tranh luận.”

Nhưng xin hãy ai muốn tranh luận hay góp ý kiến về việc này hãy đọc kỹ hết bài của tác giả và xin đừng vội có câu hỏi có điều kiện này, chỉ lấy phần đầu của câu hỏi để lên án tác giả Nguyễn Mß Linh mà chỉ bắt sót chuyện nên của Mß đang gặp khó khăn và vội để lãnh đạo Việt Nam quá giàu có, tham nhũng và thßng tay đàn áp dân chúng.

Chúng ta cũng thấy những điều mà mai, nên người đã đặt câu hỏi tại sao chúng ta lại phải chịu đựng lo âu trước Việt Nam, lo kêu xin tiền lớn gọi cho các công gia neo đậu, thì Nguyễn Minh Trí đem cho Cuba 3,000 tiền gọi vì tình đồng chí, Cu... Ba gác cho Việt Nam nhé! Trong những vài báo lỗi, người quốc gia giúp đỡ bao nhiêu tiền, ngay cả Mß gọi \$100,000 cho các nhân nhân bản số 9, nên số vài chuyện tiền giám đốc của Bộ Giao Thông Vận Tải Việt Cộng chỉ cá để bóng đá mà chỉ trong Tháng Mười Hai 2005 đã thua tới \$1.8 triệu đô, quả là chuyện nghiêm chỉnh.

Chúng ta không lên án người giàu có ở Việt Nam vì dân giàu thì nên có mặt, mà chúng ta lên án bọn cầm quyền, viên chức Cộng Sản thì giàu có bọn còn dân đen thì nghèo khổ tß xác, quần rách áo ôm, thậm chí không có cái ăn. Số tiền chúng kiếm được là do số tiền đóng quyên góp, tham nhũng vài vết, để khoét ngân quỹ quốc gia, thậm chí bao gồm cả những dßch và bán đất, bán biển. Ở đây đồng Cộng Sản không thu được tiền là một đồng chính trị mà chính là một “bßng đồng” che chở cho kẻ thù làm giàu trên xương máu của đồng bào. Mang danh nghĩa là Cộng Sản những giàu nghèo trong chế độ này quá cách biệt. Đồng lãnh đạo, chính quyền lý đáng phải lo cho dân mà dân đói, gặp lúc họ nên nên mà chuyện của trẻ phải nên là do đồng bào nên có ngoài quan tâm giúp đỡ.

Theo một vài viết của T.S. Nguyễn Đình Thßng, “vì tình trạng tham nhũng tràn lan khắp xã hội, nên nên khi muốn đưa phẩm vật hay chuyện tiền cho dân, thì chức vụ thì nên phải ‘trà nßc’ cho cán bộ công an. Các khoản ‘trà nßc’ chức vụ không thể nào truy cứu được vì nó bắt buộc pháp.” Do vậy, một chiếc xe máy tay mua tại Saigon chỉ có \$100.00, nhà thi rao giá cho đồng bào ở đây phải đóng \$200.00. Chúng ta chấp hành bằng cho một số học sinh nghèo, danh sách này phải được đưa phẩm vật đồng ý và không tránh khỏi một tí là “nòng cốt” chen vào.

Vì sao phái đoàn của trẻ được công an, chính quyền hoan hô giúp đỡ, tiếp giúp đồng bào, nên không có những điều kiện thßa thuận, nên không ai dám báo cáo cho việc an ninh tại một vùng đất xa xôi.

Chác chán mát phái đoàn quác ngoái vá cáu trá các tháng binh VNCH, sá không đác Viát Cáng cho phép vì cho là viác tuyên truyán chính trá nên các Hái Đoàn Cáu Trá TPB đáu dùng pháng thác gái tián cá nhân qua các đách vá gái tián xem nhá là nháng món quà gia đình. Trong khi đó phái đoàn Trán Văn Ca đem tián cáa Bá Cáu Chián Binh Má vá cho Hà Nái vái danh nghĩa giúp cho cáu chián binh “hai mián” thì đác tiáp đón, và cô Lá Anh Thá đã đát ván đá món tián háng triáu đô la đi đâu?

Mát khác không phái ai cũng đác đá dàng làm tá thián, báng cháng là đáu năm 1995, Hòa Tháng Thích Quáng Đá đã lên tiáng phán đái viác bát giam phái đoàn cáu trá đáng bào nán nhân lữ lát cáa giáo hái và cũng vì viác này, sau đó hòa tháng bá bát ngày 4 Tháng Giêng 1995, sau 8 tháng bá giam giá bá kát án 5 năm tù . Cũng đi làm cáu trá, vá cháng mát “nhà tá thián” ở quán Cam Lái đác tuyên đáng nhiáu lán và làm khách quý cáa “Hái Nghá Ngá i Viát Nác Ngoài Toàn Thá Giái”, lán đáu tiên, do Bá Ngoái Giao Viát Cáng tá chác tái Hà Nái tá ngày 21 đán 23 Tháng Mái Mát 2009.

Lâu nay chúng ta làm tá thián vô đáu kián, không chính trá hóa mát ván đá hoàn toàn nhân đáo, đáng nhiên Cáng Sán thá lái. Chúng ta còn nhá đái thái Đá I Cáng Hòa, mát năm mián Bác bá bão lát náng, mián Nam ngá ý qua UHQT, muán giúp máy trăm tán gáo, nháng Hà Nái tá chái tháng tháng cũng nhá Viát Cáng không muán Giáo Hái PGVNTN đi làm cáu trá đá có cá hái tiáp xúc vái dân vì giáo hái cháng chính quyán. Chúng ta cũng lá, là trong khi Hoa Ká nhán thêm sinh viên Viát Nam du hác, tặng ngân sách cho các cháng trình Fulbright, dành 5 triáu USD cho “Quá Giáo Đác Viát Nam” cáp cho 100 sinh viên Viát Nam hác tái Má thì bá đáng gái là đi nán tián hòa bình, trong khi nhán đô la háng tá, nhán cáu trá ở tá thì không nghe đáng nói gì.

Khi cán tián thì “Viát kiáu hái ngoái” đác viát báng nghìn chá vàng thân tháng, khi chúng ta đát ván đá dân chá, tá do vái nháng ká cám quyán cai trá trong nác thì đác máng má là “cháng phá tá quác, cháy theo đá quác, bá tháa sáa cán.”

Gái là “Đá trá lái cho bài viát Mùa Tá Thián”, Trán Hái đã cho ráng “tôi thá bá thái gian ra đi gây quá giúp ngá i còn hán ngá i nhà đá viát mát bài báo dài nhá thá, mà xét cho cùng thì nó... cháng giúp đác mát ai”. Tôi nghĩ đán tham dá mát buái gây quá không khó, đác vui vá, lòng bác ái đác tháa mãn, đác nháng tràng vá tay cá vũ vá mát món tián “tá thián” bá ra, vá nhà đác giác ngá ngon “vô tá”, trong khi nháng ngá i khác, sáng qua chián tranh, tù đáy, đã nhìn rõ ràng chân táng cáa Cáng Sán và cũng đã thua Cáng Sán, tuy ván có lòng vái đáng bào nghèo khó, nháng hàng ngày va chám vái bao nhiêu bán tin tá quê nhà khián há phái trán trá thao thác, không có đác nháng giác ngá hán nhiên, gây thá cáa trá con cháu. Mác đáu tôi biát nháng đêm mát ngá đó, trong hoàn cánh này, nhiáu ká sĩ cũng đành “lác bát táng tâm.”

Ngáng làm vì cá thián vì chá đá Cáng Sán đáng quyán hay cá đáng giúp đáng bào khán khó á quê nhà, đây là mát ván đá quá khó khăn nhá vì cá điát ung thá trong mát cá thá. Chúng ta đát ván đá nháng khó có câu giái đáp vì không ná nhìn tháy đáng bào ruát thát đối khá, hoán nán.

Chúng ta là Thián, Cáng Sán đáng vá phía Ác. Chúng ta là Tá Do, Cáng Sán Đác Tài. Táng táng náu hái ngoái này là mát nác có chính phá, hành xá theo kiáu Cáng Sán, muán điát Cáng, chính phá này sá cám gái tián hay cáu trá cho Viát Nam. Chúng ta không làm đác nhá váy.

Trong chián tranh, Ác lừa dân đi đáu, Thián không dám tháng tay đàn áp.

Trong chián tranh, Thián nuôi tù binh cáa Ác no đá, máp tròn, Ác nuôi tù binh cáa Thián đáa đầy khán khá.

Không phái Ác thì Cáng Sán không có cái cách ruáng đát, không chôn sáng dân lành, không đánh tá sán mái bán, không trá thù ngái bái trán, không đáy ngái ra bián, không cáp đát, cáp nhà cáa dân đen.

T.N.S. John McCain đã nói: “Cái Ác đã tháng cái Thián!” Không phái chá mát lán mà nhiáu lán ngái Quác Gia thua vì quá nhân đáo, quá ngây thá, quá quân tá. Bài hát quê háng, đáng bào luôn luôn làm cho chúng ta xúc đáng vì chúng ta là ngái có quá tim, nháng trong tình tráng khó xá này, liáu chúng ta có tin ráng lái hách “đem đáo nghĩa đá tháng hung tàn, láy trí nhân mà thay cáng báo” còn háu hiáu hay không?